

١٨٠٨٢٣

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی استان مرکزی

«دانشکده پزشکی»

پایان نامه جهت دریافت درجه دکتری پزشکی

عنوان:

**تعیین شیوع اختلالات متعارف قوس‌های کف پابه کمک
پداسکوپی دانش آموزان سال پنجم دبستان‌های ناحیه ۱
اراک در سال ۷۸-۷۹**

استاد (اهنما):

جناب آقای دکتر علیرضا جهشیدی فرد

(نوروفیزیولوژیست بالینی)

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر حمید گرامی

(جراح و متخصص ارتوپدی)

نگارش:

زینب چاغرون - سهیلا علیه‌حمدی

اوایل هشتم ۸۱

۱۳۸۹/۱۰/۲۰

وزارت بهداشت، تغذیه و فرهنگ اسلامی

پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران

مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران

IRANDOC

۱۵۰۵۲۳

المحی تا آموختن را آموختیم، آموخته را جمله بسوختیم
طواہر را بیند اختمیم، حقایق را بیند و ختمیم
که هر که تو را شناخت و علم محر تو را برافراشت
بینداخت هرچه غیر از تو بود و بیندوخت آنچه محرت
بود

تقدیم به:

استاد کرامی، جناب آقای دکتر جمشیدی فرد
که در تهیه این مجموعه، صمیمانه بار و بار مایه اور مایه بودند.

و تقدیم به:

استاد ارجمند، جناب آقای دکتر کرامی
به پاس زحماتشان.

تقدیم به:

محربانی مادر امنان

آموزگاران عشق و ایثار

و

تقدیم به:

استواری پدر امنان

اسطوره های صبر و مقاومت

فهرست مطالب

عنوان		صفحه
فصل اول: کلیات		
۱-۱- مقدمه:	۱	۲
۱-۲- بیان مسئله:	۲	
۱-۳- اهداف مطالعه:	۳	۴
۱-۳-۱- هدف اصلی:	۱	۴
۱-۳-۲- اهداف فرعی:	۲	۴
۱-۴- آناتومی پا:	۴	
۱-۵- قوس های پا:	۵	۶
۱-۵-۱- قوس طولی	۱	۷
۱-۵-۲- قوس عرضی	۲	۸
۱-۶- کف پای صاف	۶	۹
۱-۶-۱- کف پای صاف نرم	۱	۱۰
۱-۶-۱-۱- سبب شناسی	۱	۱۲
۱-۶-۱-۲- آسیب شناسی	۲	۱۳
۱-۶-۱-۳- تظاهرات بالینی	۳	۱۴
۱-۶-۱-۴- معاینه	۴	۱۵

فهرست مطالب

عنوان		صفحه
۱-۱-۶-۱- یافته‌های رادیولوژیکی	۱۶	
۱-۱-۶-۲- درمان	۱۶	
۱-۱-۶-۳- کف پای سخت	۱۹	
۱-۱-۶-۴- قاب عمودی مادرزادی	۱۹	
۱-۱-۶-۵- اتصال استخوان‌های مچ پا	۲۰	
۱-۱-۶-۶- کف پای گود	۲۲	
۱-۱-۷-۱- سبب شناسی:	۲۳	
۱-۱-۷-۲- آسیب شناسی	۲۶	
۱-۱-۷-۳- تظاهرات بالینی:	۲۸	
۱-۱-۷-۴- معاینه:	۲۹	
۱-۱-۷-۵- یافته‌های پاراکلینیک:	۳۳	
۱-۱-۷-۶- درمان	۳۶	
۱-۱-۷-۷- کف پای محدب	۳۸	
۱-۱-۸-۱- سبب شناسی و آسیب شناسی:	۳۹	
۱-۱-۸-۲- تظاهرات و یافته‌های بالینی:	۴۰	
۱-۱-۸-۳- یافته‌های رادیولوژیکی:	۴۰	
۱-۱-۸-۴- درمان	۴۱	
۱-۱-۹-۱- والگوس شست	۴۲	
۱-۱-۹-۲- سبب شناسی	۴۲	

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
۱-۹-۲ - آسیب‌شناسی	۴۳
۱-۹-۳ - تظاهرات بالینی	۴۵
۱-۹-۴ - معاینه	۴۶
۱-۹-۵ - یافته‌های رادیولوژیک	۴۸
۱-۹-۶ - درمان	۵۱
۱-۱۰ - واروس شست	۵۵

فصل دویم: مروری بر پژوهش‌های قبلی

۱-۲-۱ - مقالات مربوط به روش‌های بررسی اختلالات	۵۸
۱-۲-۱-۱ - مطالعه <i>Ridola</i> و همکارانش	۵۸
۱-۲-۱-۲ - مطالعه <i>Sforza</i> و همکارانش	۵۸
۱-۲-۱-۳ - مطالعه <i>Shuang</i> و همکارانش	۵۹
۱-۲-۲ - مقالات مرتبط با مطالعات اپیدمیولوژیکی ناهنجاری‌های پا	۵۹
۱-۲-۲-۱ - مطالعه <i>Sachithanandam</i> و <i>Joseph</i>	۵۹
۱-۲-۲-۲ - مطالعه <i>Rao</i> و <i>Joseph</i>	۵۹
۱-۲-۲-۳ - مطالعه <i>Kilmartin</i> و <i>Wallace</i>	۵۹
۱-۲-۲-۴ - مطالعه <i>Cobey</i> و <i>Sella</i>	۶۰

فهرست مطالب

عنوان	صفحه

فصل سوم: متداولوژی و روش تحقیق

۱-۳-۱- نوع مطالعه:.....	۶۲
۱-۳-۲- جامعه مورد مطالعه و روش نمونه گیری:.....	۶۲
۱-۳-۳- زمان انجام نمونه گیری:.....	۶۲
۱-۳-۴- حجم نمونه:.....	۶۲
۱-۳-۵- روش نمونه گیری:.....	۶۳
۱-۳-۶- روش جمع آوری اطلاعات:.....	۶۴
۱-۳-۷- متغیرها:.....	۶۵
۱-۳-۸- محدودیت های مطالعه:.....	۶۷
۱-۳-۹- روش پداسکوپی:.....	۶۸

فصل چهارم: نتایج آماری، جداول و نمودارها

۱-۴-۱- معاینات بالینی:.....	۷۱
۱-۴-۲- نتایج معاینات بالینی:.....	۷۲
۱-۴-۳- بررسی با پداسکوپ:.....	۷۳
۱-۴-۴- نتایج بررسی با پداسکوپ.....	۷۴
جدوال و نمودارها	

جداول و نمودارها

عنوان	صفحه

جدول (۴-۱) - شیوع اختلالات بررسی شده در جمعیت مرد مطالعه به روش پداسکوپی.	۷۶
جدول (۴-۲) - میانگین اندازه‌گیری‌های بدست آمده به روش پداسکوپی از پای راست و چپ کلیه دانش‌آموزان تحت مطالعه	۷۷
جدول (۴-۳) - میانگین اندازه‌گیری‌های بدست آمده به روش پداسکوپی از پای چپ و راست کلیه دانش‌آموزان تحت مطالعه به روش پداسکوپی به تفکیک جنسیت	۷۸
جدول (۴-۴) - مقایسه میانگین ابعاد مختلف کف پای راست و چپ کلیه دانش‌آموزان تحت بررسی با روش پداسکوپی (پایه پنجم ابتدایی ناحیه یک آموزش و پرورش اراک) - سال تحصیلی ۷۹-۷۸	۸۳
نمودار ۲: مقایسه میانگین ابعاد قوس داخلی پای راست و چپ کل دانش‌آموزان با مبتلایان به P.C	۸۴
نمودار ۳: مقایسه میانگین ابعاد قوس داخلی پای راست و چپ دانش‌آموزان با مبتلایان به P.P	۸۵
نمودار ۴: مقایسه میزان شیوع ناهنجاری‌های کف پای دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی ناحیه ۱، آموزش و پرورش اراک در سال تحصیلی ۷۹-۷۸ تحت بررسی با روش پداسکوپی به تفکیک جنسیت	۸۶

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل پنجم: بحث و نتیجه‌گیری

- ۱-۵- بحث و نتیجه گیری ۸۸
۲-۵- پیشنهادات: ۹۳

فصل ششم: خلاصه تحقیق

- ۱-۶- خلاصه فارسی ۹۵
۲-۶- خلاصه انگلیسی ۹۸

فصل هفتم: منابع

- ۱-۷- منابع انگلیسی ۱۰۲
۲-۷- منابع فارسی ۱۰۴

«فصل اول»

کلیات

۱-۱- مقدمه:

اختلالات قوس‌های کف پا از جمله اختلالات شایع در مجموعه ناهنجاری‌های انسانی می‌باشد. اگرچه در اکثر موارد این ناهنجاری‌ها ممکن است بدون علامت باشند ولی در موارد علامتدار، ناراحتی‌های حاصل از آن مزمن شده و باعث مراجعات مکرر به کلینیک‌ها و مصرف داروهای غیر ضروری خواهد شد و از این جهت علاوه بر کاهش کارآیی افراد، باعث تحميل هزینه‌های اقتصادی غیر ضروری بر خانواده و جامعه خواهد شد.

از طرفی ظاهر ناخوشایند پا بخصوص در نوجوانان باعث نگرانی آنها و گاهی والدین می‌گردد. هم چنین تغییرات دژنراتیو ثانویه در مفاصل، استئوآرتروز مفاصل مچ و زانو نیز عواقب ناگواری هستند که در صورت عدم درمان صحیح و به موقع این اختلالات، سلامت آینده فرد را تهدید می‌کنند.

بنابراین با توجه به مطالب فوق، تشخیص به موقع و درمان مناسب این اختلالات با کمک دستگاههای مناسب ضروری به نظر می‌رسد.

۲-۱- بیان مسئله:

تاکنون در کشور ما به منظور ثبت اختلالات قوس‌های کف پا، که در تمامی کتب ارتوپدی و فیزیوتراپی به عنوان عاملی اساسی و اولیه در پیدایش سایر ناهنجاری‌ها و انحرافات و در نتیجه ضایعات اسکلتی عضلانی در نواحی زانوها، لگن، کمر و حتی ستون فقرات گردنی مطرح شده است، از چند روش سنتی استفاده می‌شده است از جمله آغشته کردن کف پای بیمار به جوهر مهر (*Silumip*) و ایستادن بر روی کاغذ سفید که صرفاً برای ثبت

کوتاه مدت کاربرد داشت، است و به علت آلوده کردن پای بیمار و عوارض احتمالی پوستی روش صحیحی محسوب نمی‌شود.

در دهه‌های اخیر وسیله‌ای در کشور انگلستان با استفاده از آئینه ابداع شده که آن هم صرفاً جهت رویت ارتوپد یا فیزیوتراپیست یا تکنسین فنی ارتوپدی کاربرد داشت ولی تاکنون ابزار و روشی که بتوان اطلاعات اپیدمیولوژیکی، تهیه اندازه‌های طبیعی در هر سن، تعیین حدود متعارف برای افتراق قوس پاتولوژیک و ثبت دقیق کلیه مشخصات برای پیگیریهای بعدی میسر نبوده است مگر با استفاده از *X-Ray* که به علت عوارض تابش اشعه به صورت روشن مورد پذیرش نیست.

در این مطالعه ما بر آن شدیم تا با استفاده از پدسكوب که قادر نقایص مذکور است این ناهنجاری‌ها را بررسی کنیم و با مقایسه با تشخیص بالینی، تفاوت‌های تشخیصی بین معاینه بالینی و بررسی با پدسكوب را بیابیم.

با توجه به اینکه مجبور به حمل و نقل وسایل به مدارس بودیم، بر آن شدیم تا علاوه بر کف پای صاف و کف پای گود و کف پای محدب، میزان انحراف شست از محور میانی را نیز مطالعه نماییم.

با توجه به تکامل قوس‌ها در سنین نوجوانی و هم چنین تغییر نوع فعالیت‌های بدنی افراد در سنین بلوغ، افراد مورد مطالعه در مقطع پنجم ابتدایی انتخاب شدند.

۱-۳-۱- اهداف مطالعه:

۱-۳-۱- هدف اصلی:

تعیین شیوع اختلالات متعارف قوس‌های کف پا به کمک پداسکوپی در دانش‌آموزان پنجم ابتدایی دبستان‌های ناحیه یک اراک.

۱-۳-۲- اهداف فرعی:

- ۱- تعیین میانگین ابعاد کف پای کودکان دختر و پسر که بر اساس تشخیص کلینیکی و معیارهای معاینه فیزیکی طبیعی می‌شوند در دانش‌آموزان پنجم ابتدایی ناحیه یک اراک.
- ۲- تعیین میانگین طول و عرض قوس قدامی، خلفی بزرگ پا.
- ۳- تعیین میانگین میزان انحراف شست از محور میانی پا.
- ۴- تعیین شیوع هر یک از ناهنجاری‌های کف پای صاف، کف پای محدب، کف پای گود، واروس شست و والگوس شست در دانش‌آموزان پنجم ابتدایی ناحیه یک و تفکیک آنها بر اساس جنس.

۱-۴- آناتومی پا

در مطالعه ساختمان پا، نکته مهمی که باید مدنظر باشد این است که پا و نیز زانو به عنوان ساختارهای تحمل کننده وزن بدن بوده و در جهت تعادل تنه کار می‌کنند. پا از ۲۶ استخوان و چند استخوان کتجدی شکل (Sesamoid) کوچک تشکیل شده است که به وسیله رباطهایی به هم متصل شده‌اند. (۲۲)

استخوان بندی پا شامل ۳ قسمت است: مج پا (*Tarsus*), کف پا (*Meta tarsus*) و انگشتان (*Phalanges*).

استخوان‌های مج پا شامل ۷ استخوان از نوع کوتاه است به نام‌های: قاب (*Talus*), پاشنه (*Navicular*), ناوی (*Calcaneus*), ۳ استخوان میخی شکل داخلی، میانی و خارجی و استخوان طاسی (*cuboid*). این ۷ استخوان علاوه بر آن که با هم مفصل می‌شوند در جلو هم با ۵ استخوان کف پایی مفصل می‌شوند.

استخوان‌های مج پا در ۲ ردیف قرار گرفته‌اند: ردیف خلفی (*Proximal*) که شامل قاب و پاشنه است؛ قاب بر قسمت جلو و داخل پاشنه سوار است و محور طولی آن متوجه جلو و داخل است. ردیف قدامی (*Distal*) شامل استخوان ناوی و ۳ استخوان میخی و استخوان طاسی است. استخوان ناوی با سر قاب مفصل می‌شود و ۳ استخوان میخی هم با استخوان ناوی مفصل می‌شوند. استخوان طاسی هم با پاشنه مفصل می‌شود. استخوان‌های ردیف خلفی با هم مفصل می‌شوند و یک قوس استخوانی با تحدب پشت پایی می‌سازند. (۲۳)

هر یک از استخوان‌های کف پایی در ارتباط با یکی از انگشتان است؛ شمارش استخوان‌های کف پایی از داخل به خارج انجام می‌شود یعنی استخوان کف پایی مربوط به شست پا اولین و استخوان کف پایی مربوط به انگشت پنجم آخرین است.

هر انگشت پا شامل ۳ بند (*phalanx*) است؛ بجز شست پا که دارای ۲ بند است. شمارش انگشتان پا هم از داخل به خارج انجام می‌شود؛ یعنی شست پا اولین انگشت است. (۲۴) استخوان قاب و استخوان پاشنه قسمت عقبی پا (*Hind Foot*), استخوان ناوی و ۳ استخوان میخی و استخوان مکعبی قسمت وسط پا (*Mid Foot*) و استخوان‌های کف پا و انگشتان قسمت جلویی پا (*Fore Foot*) را تشکیل می‌دهند. (۲۵)

برای حفظ تماس مناسب با زمین هر پا مانند یک سه پایه عمل می‌کند که استخوان پاشه و سر استخوان‌های کف پایی اول و پنجم پایه‌های این سه پایه هستند. برای حفظ تعادل، مرکز ثقل باید در داخل ناحیه تحت پوشتی یک یا دو پا بیفت و برای امکان پذیر کردن این امر، هر پا باید قادر به حرکت در دو سطح باشد. (۱۶)

در مچ پا حرکات خم شدن به عقب (*Dorsiflexion*)، خم شدن به سمت کف پا (*plantar flexion*) که دامنه هر کدام 45° است، صورت می‌گیرد. علاوه بر این در مچ پا، حرکت چرخش به داخل (*Inversion*)؛ ترکیبی از خم شدن پا به سمت پایین همراه با نزدیک شدن و چرخش به خارج؛ ترکیبی از خم شدن پا به بالا همراه دور شدن نیز انجام می‌گیرد. استخوان‌های مچ و کف پایی به علت داشتن یک حرکت خفیف نسبت به هم در مجموع یک حالت انعطاف پذیر به پا می‌دهند.

عضلات درشت نشی قدامی، باز کننده مشترک انگشتان پا و باز کننده شست در جلو و عضله سه ساقی در عقب مچ پا قرار گرفته و باعث خم و راست شدن مچ می‌گردند. (۲۲)

۱-۵- قوس‌های پا

در بین پستانداران، تنها پای انسان در ساختمان خودداری قوس می‌باشد که به صورت گودی در کف پا دیده می‌شود. این گودی در هر پا به شکل یک نیم گنبد است که تقرآن در سمت داخل دیده می‌شود. وقتی هر دو پا در کنار هم جفت می‌شوند یک گنبد کامل تشکیل می‌شود. (۲۰)

در حالت ایستاده، پا با ساق زاویه قائم تشکیل داده و استخوان‌های پا هم طوری قرار

می‌گیرند که قوس‌های طولی و عرضی متقاطع ایجاد می‌کنند. در نتیجه؛ نیروی وزن بدن، به طور مستقیم از استخوان درشت نی به زمین، از طریق مج پا، منتقل نمی‌شود بلکه این نیرو از طریق استخوان‌های مج پا و کف پا به انتهای قوس‌های متقاطع می‌رسد.

رباط‌های کف پایی قوسی را که این استخوان‌ها تشکیل می‌دهند نگهداری می‌کنند و از اینکه استخوان قاپ در اثر فشار بدن بر روی ستون‌های قوس کف پا (رباط پاشنه‌ای ناوی کف پایی) فرورود، مانع می‌شوند. ساختمان‌های سطحی که ما بین دو انتهای قوس کشیده شده‌اند مانند طنابی کمان قوس را نگهداری می‌کنند.

گودی کف پا تقریباً مانند نیمه یک گنبد است و دارای یک قوس طولی و یک قوس عرضی است. (۲۳)

۱-۵-۱- قوس طولی

شامل یک بخش داخلی و یک بخش خارجی است که در عقب پا (پاشنه) به هم می‌رسند ولی در جلوی پا از هم فاصله می‌گیرند.

بخش خارجی قوس طولی از استخوان‌های پاشنه، مکعبی و دو استخوان کف پایی انتهایی می‌گذرد. راس آن مفصل زیر قاپی (subtalar) و مفصل اصلی آن پاشنه‌ای - مکعبی می‌باشد و حرکت بسیار محدودی دارد. این قوس بسیار کم عمق است و با تحمل وزن عموماً صاف می‌شود. این قوس با ارتفاع و تحرک کمتر نسبت به قوس داخلی ترجیحاً برای انتقال وزن و فشار و نه جذب آن تطابق یافته است و به اندازه کافی تخت است تا اجازه دهد کنار خارجی پا روی زمین قرار گیرد.

رباطهای کف پایی دراز (*Longus plantar ligament*) و پاشنه‌ای - ناوی کف پایی (plantar calcaneonavicular ligament) در استحکام آن نقش دارند. (۲۳)

بخش داخلی قوس طولی مهم‌ترین قسمت در قوس‌های پا است که عمدتاً در صافی کف پا و گودی کف پا درگیر می‌شود. این قسمت مرتفع‌ترین قسمت قوس طولی است و از تنه، گردن و سر استخوان قاپ، استخوان ناوی، استخوان‌های میخی و ۳ استخوان کف پایی اول می‌گذرد. داخلی‌ترین اجزای این بخش یعنی پاشنه، قاپ، ناوی، استخوان میخی شکل داخلی و اولین استخوان کف پایی مرتفع‌ترین قسمت قوس است و توسط رباطهای عضلات زیر پشتیبانی می‌شود: درشت نشی قدامی که مرکز قوس را بلند می‌کند، درشت نشی خلفی که مفصل وسط تارس را به بدن نزدیک می‌کند و خم کننده دراز شست که به عنوان یک نوار فنری بلند عمل می‌کند و به حمایت از سر استخوان قاپ کمک می‌کند. ستون قدامی این قوس جهش اولیه راه رفتن یا دویدن را به عهده دارد. (۲۳، ۲۰، ۱۶)

۱-۵-۲ - قوس عرضی

قوس عرضی نیز دارای دو قسمت قدامی و خلفی است.

بخش قدامی قوس عرضی که در سطح کورونال (*coronal*) قرار گرفته، از سر استخوان‌های کف پایی تشکیل شده است و توسط ساختمان‌های مجاور نگهداری می‌شود. این بخش در پای تحمل کننده وزن دیده نمی‌شود زیرا تحت فشار بار سر استخوان‌های کف پایی صاف می‌گردد. بخش خلفی قوس عرضی، توسط استخوان مکعبی و استخوان‌های میخی شکل تشکیل شده است. این قوس در سطح کورونال در طول پاشنه کشیده می‌شود. این

قوس در واقع یک نیمه قوس است و همراه با قوس مربوط به پای دیگر قوس کامل را می‌سازد. وجود و اندازه آن دقیقاً با وجود و اندازه قوس طولی داخلی ارتباط دارد. شکل استخوانهای میخی شکل (شبیه سنگ‌های گوهای شکل) در حفظ این قوس کمک می‌کند. این بخش از قوس عرضی توسط رباطهای قسمت داخلی کف پا به ویژه، عضله درشت نئی خلفی (*posterior tibialis*) تقویت می‌شود و تر عضله نازک نئی دراز (*peroneo longus*) هم به حفظ این قوس کمک می‌کند. در واقع وتر عضله نازک نئی دراز کف پا را از خارج به داخل می‌پساید و تر عضله درشت نئی خلفی کف پا را از داخل به خارج طی می‌کند، نتیجه آن که این دو وتر کف پا را مانند بند کفش در برگرفته؛ به نگهداری قوس‌های طولی و عرضی آن کمک می‌کنند. (۲۳)

۶-۱- کف پای صاف

کف پای صاف یک اختلال شایع است که به صورت کاهش یا فقدان قوس طولی داخلی پا توصیف می‌شود. (۱۰) در این اختلال کناره داخلی پا برجسته شده و هنگام ایستادن نزدیک به زمین یا در تماس با آن قرار می‌گیرد. این حالت معمولاً همراه با درجاتی از پیچش پا به سمت خارج جهت محور طولی اش می‌باشد. (۷)

در نوزادان و بچه‌های کوچک، سطح کف پایی ممکن است به دو علت صاف به نظر برسد:

- ۱) ناحیه قوس طولی پا بافت چربی زیر جلدی زیادی دارد ۲) مفاصل نوزادان و کودکان شل هستند و هنگامی که کودک می‌ایستد، تحت اثر فشار ناشی از وزن بدن رباطها کشیده شده و قوس طولی صاف می‌شود. شلی رباطها به صورت فیزیولوژیک، تا سن ۴ الی ۶ سالگی ممکن است وجود داشته باشد. با افزایش سن و کم شدن توده چربی و محکم شدن رباطها قوس طولی به صورت خود بخودی تا ۶ سالگی تشکیل می‌شود. (۱۰) البته ممکن